

МАТЕМАТИКО-СТАТИСТИЧЕСКИ МЕТОДИ ЗА ДАТИРАНЕ НА ДРЕВНИТЕ СЪБИТИЯ

Основната задача при хронологическия анализ е създаването на нови, независими статистически методи за датиране на древните събития. Само тогава, въз основа на получените резултати, може да се пристъпи към пресъздаване на цялата хронология. Един от ефективните методи – астрономическият – е съвсем недостатъчен за дълбокото изучаване на проблема, понеже задачата за датировка е изключително сложна и изисква кръстосани проверки за дати по различни методи. Развитите в сегашния момент методи на съвременната математическа статистика позволяват да се предложи нов подход към задачата за датиране на събития, които са описани в древните летописи. В настоящата глава се излагат кратко новите емпирико-статистически методи, разработени от автора и негови колеги, както и някои приложения в хронологическия анализ.

Досега е направено следното:

1) Разработени са нови емпирико-статистически методи за датиране на древни събития. Те се основават на няколко статистически принципа (модела), които са предложени от автора на настоящата книга в научните публикации [884], [885], [886], [888], [889], [890], [891], [895], [896], [897], [898], [899], [900], [901], [902], [903], [904], [905], [1129], [1130], [1131], [1132], [1135], [MET1], [MET2]. Основните принципи и основаните на тях модели формулирах в доклада на Трета международна конференция по Теория на вероятностите и математическата статистика във Вилнюс 1981 г. [885].

Бяха предложени:

- принцип за корелация на максимумите
- принцип на малките деформации (при управляващите династии)
- принцип на затихващите честоти
- принцип на дублиращите честоти
- принцип за „подобряване“ на географските карти